

ARANAĞMESİ

1 2

O MU ZUN DA TÜ FEK DE MİR DEN Bİ LEK MEHME
MENME DİN Sİ LA Sİ GÖ ZÜN DE TÜ TER POS TA

DİMDE BİRMAN GAL KA DAR YÜ REK ... SAZ... SA LIN BE MEHME DİM...
ZIN DA ÇA MUR GÖM LE GİN DE TER BU KA DAR HAS RET LİK

1 2

... BO YU NU GÖ REK ... SAZ... BO YU NU GÖ REK ... SAZ...
MEHME DE YE TER MEHME DE YE TER

GÜNLERİ BİTİN CE ... SAZ... TES KERE GE LİN CE ... SAZ...

SÜ LÜ SÜ NÜ A LIP YO LA DÜ ŞÜN CE ... SAZ...

DÖ KÜN İ PEK Lİ KE ŞAN GA RI ŞA LAR İ YOL LARI NA SE RİN ... SAZ...

A LİN Kİ NA Lİ Kİ Zİ SA RI Kİ Zİ KA RA Kİ Zİ MEHME Dİ ME DE RİN ... SAZ... D.C

Omuzunda tüfek, demirden bilek,
Mehmedimde bir mangal kadar yürek
Salın be Mehmedim, boyunu görek

Günler bitince, teskere gelince,
Sülüsünü alıp yola düşünce
Dökün ipekli keşanları şalları yollarına serin
Alın kınalı kızı, sarı kızı kara kızı
Mehmedime verin

Mehmedin sılası gözünde tüter,
Postalında çamur, gömleğinde ter,
Bu kadar hasretlik Mehmede yeter
Nakarat...